

la tribuna

Allò que no farem

No volem governar per fer-ho millor, sinó per fer-ho bé d'una vegada, amb responsabilitat

FRANCESC RODRÍGUEZ

Durant la campanya electoral hem exposat als ciutadans les accions que pensem que el país necessita i que per a un Govern de L'Alternativa seran prioritàries. Però també volem que la ciutadania sàpiga allò que no farem. Els liberals –ja sigui els de sempre, ara camuflats sota el paraigua d'una coalició reformista, o els enfadats, els que van abandonar el PLA i que ara diuen que són de centre i que volen el canvi– ens han tingut acostumats durant els últims anys a prometre una cosa i a fer-ne una altra. Aquesta no és la nostra manera de fer. Per això, a més d'afirmar que quan governem farem allò que hem escrit en el programa electoral, també volem dir què no farem.

D'entrada, allò que segur que no farem són girs de 180 graus, tal com anuncia el candidat liberal. Nosaltres no ens mourem de la línia marcada per aquests vuit anys d'iniciatives socialdemòcrates al Consell General. No renunciem a allò que hem fet. Els liberals diuen que volen fer un tomb de 180 graus, volen renunciar a una herència de 14 anys. Una herència que és massa dura d'assumir ja que, un cop fet l'inventari, s'han adonat que donava un saldo negatiu i, per tant, no la volen acceptar. Nosaltres, no volem renunciar al fet d'haver estat els promotors de moltes de les mesures que han servit per millorar el benestar del ciutadà. Ni renunciem a les propostes que vam fer

ELS LIBERALS ENS HAN TINGUT ACOSTUMATS A PROMETRE UNA COSA I FER-NE UNA ALTRA

per afrontar la crisi i que van ser rebutjades per la majoria liberal i centrista, ni a totes i cada una de les iniciatives legislatives promogudes pel grup parlamentari socialdemòcrata.

Tampoc tenim la intenció de promoure la creació d'un consell consultiu, també anunciat pels liberals. A part del dubtós encaix que pugui tenir en la nostra estructura institucional, a L'Alternativa ja tenim un consell consultiu que està format pels ciutadans d'aquest país, pels empresaris, pels assalariats, per la gent del carrer, per totes les persones que cada dia escoltem, perquè escoltem la gent. Però per poder escoltar la ciutadania s'hi ha de parlar, i si et quedés tancat

a l'edifici administratiu del Govern difícilment pots conèixer quines són les inquietuds de les persones, quines disfuncions presenta el sistema sanitari o l'educatiu, quins són els problemes dels comerciants o dels hotelers.

Una altra cosa que no farem és enganyar la ciutadania. No farem com aquests mateixos liberals, que ara fa quatre anys van prometre no posar impostos i que si ens descuidem deixen el nostre programa –em refereixo al de L'Alternativa del 2005– buit de contingut en aquest aspecte. Tampoc eliminarem impostos sense preveure'n altres de més justos i que ens puguin assegurar uns ingressos similars als actuals, que permetin fer front al finançament de les polítiques de l'Estat. La teoria dels liberals que ara són de centre, els canvistes, va una mica per aquest camí, perquè es neguen a instaurar un IVA i han previst com a substituïts dels impostos que volen eliminar diferents impostos directes, al nostre entendre totalment insuficients per subvenir a les necessitats de l'Estat. I s'han dedicat amb tant èmfasi a insistir en les maldats de l'IVA que s'han oblidat d'explicar que en el seu programa han previst un impost directe d'un 12 per cent sobre les rendes econòmiques de les persones físiques, sense excepcions; per posar un exemple, això vol dir que la persona que tingui uns ingressos de 30.000 euros l'any haurà de pagar 3.600 euros d'impost. Nosaltres no enganyem ni fem promeses inassumibles. Per això hem pre-

vist una reforma fiscal clara i, a més, homologable, el que permetrà exportar sense gravàmens la riquesa productiva i personal d'Andorra.

Perquè una altra cosa que no volem fer és enganyar els nostres interlocutors de l'exterior. Alguna de les opcions liberals ja ha anunciat que vol disfressar la cotització que assalariats i empresaris fan a la CASS per “vendre” als nostres interlocutors que a casa nostra ja es paguen impostos directes. Si es fes això, un cop més la credibilitat d'Andorra quedaria a ras de terra i, sens dubte, tindria conseqüències nefastes per a la nostra economia. A fora no ens demanen que els prenguem per rucs i que intentem enganyar-los, ens demanen fets i seriositat. Només aconseguirem preservar certs avantatges davant Europa –malauradament no tots els que hauríem pogut mantenir si els Governos liberals haguessin reaccionat quan tocava– actuant amb transparència i honestedat.

Tampoc volem promoure una societat d'assistits i fragmentada; el PS i L'Alternativa volem una societat cohesionada i de ciutadans amb drets. La qüestió relativa a l'assegurança d'atur que proposem al nostre programa ha suposat un atac insistent dels nostres adversaris. Encara que estem convençuts que amb les mesures de reactivació que volem portar a la pràctica no hi ha d'haver atur, hem de ser previsors perquè, en el futur, es pot tornar a donar la situació que avui estem patint en

NOMÉS PRESERVAREM CERTS AVANTATGES DAVANT EUROPA AMB HONESTEDAT I TRANSPARÈNCIA

aquest aspecte. Per remeiar-ho volem instaurar una assegurança d'atur, no el subsidi assistencial i a fons perdut que ara s'han tret de la màniga els liberals canvistes. Proposem una assegurança d'atur per a la persona que fa anys que treballa a Andorra i que, malgrat els seus esforços –que els exigirem–, es troba en una situació de precarietat laboral momentània i involuntària. Una assegurança per poder rebre una prestació, de caràcter decreixent i limitada en el temps, que les persones que se'n beneficiïn hauran ajudat a sufragar amb les seves cotitzacions, com en qualsevol altre tipus d'assegurança. Una prestació, a més, que revertirà en l'economia del país, ja que servirà per pagar el lloguer del pis o la cistella diària de la compra. De qualsevol manera, aquesta mesura només s'implantaria si majoritàriament així es vol. Perquè una altra cosa que tampoc volem fer és imposar. Però la nostra obligació és intentar fer obrir els ulls davant una disfunció social real que fins fa poc s'ha resolt ensenyant el camí de la frontera a l'immigrant afectat i que ara, quan els afectats també són andorrans, s'està amagant amb contractacions innecessàries al

Govern o amb alguna baixa de llarga durada.

Tampoc abandonem l'actual teixit productiu del país a la seva sort. Els pilars tradicionals de la nostra economia estan trontollant i la prudència aconsella reforçar l'edifici econòmic amb nous pilars. Ara bé, això no vol dir que haguem d'oblidar-nos del comerç i el turisme, al contrari, cal reforçar-los amb accions que directament o indirectament assegurin la seva pervivència. I un element de competitivitat que hi ajudarà serà la implantació d'un IVA. Amb aquest model, encara que la imposició passa del 4,8% al 5,5%, la xifra a pagar és menor, perquè mentre que el 4,8% es paga sobre l'import total del producte el 5,5% només es paga sobre el marge de benefici que aplica el comerciant i, per tant, amb un marge raonable el producte és més competitiu amb l'IVA que amb l'actual sistema, tant per al resident com per al turista. Com també serà un factor de competitivitat, si volem que prosperi el teixit productiu, la reinversió en el mateix d'una part dels diners que les empreses hauran pagat mitjançant els impostos sobre els seus beneficis. Volem que l'Estat aportï les eines i els mitjans –especialment en els camps de les infraestructures terrestres i de telecomunicacions i de innovacions tecnològiques– perquè les empreses andorranes es puguin situar en un nivell de competitivitat similar al de les seves homòlogues de l'exterior.

Fa uns dies em deia un elector: “No cal que em convencis perquè us voti, perquè ho tinc clar, pitjor que els que hi ha ara no ho fareu.” Li vaig respondre que, malgrat compartir la seva reflexió final, ens agradaria que ell i tots els ciutadans ens donessin el seu suport per convenciment, perquè pensem que les mesures que proposem per redreçar la situació els semblen justes, raonables i eficaces, i perquè van en el sentit d'afavorir l'interès general. No volem governar per fer-ho millor –cosa que no és gaire difícil–, sinó per fer-ho bé d'una vegada, amb responsabilitat i en interès de tots, no de lobbies o d'amics inconfessables. I com que pensem que la majoria de ciutadans d'aquest país comparteixen els nostres neguits i que també poden compartir tant les accions que proposem per donar-hi solució com les iniciatives que no volem portar a terme, encarem amb confiança la decisió responsable que els electors prendran aquest diumenge davant les urnes.